

Христїанскїй животъ.

П о с л а н і я - т а по просто могатъ да са наричатъ писма.

Апостолъ Юаннъ Богословъ, въ Апокалипсисъ-тъ, написа пророчество за съдба-та на Христїанска-та църква до скончанїе-то на свѣтатъ.

Д о п ъ л н е н і е н а С в ѡ щ е н н а - т а Исторїя отъ църковна-та.

Христїанство-то чудесно скоро са распрасна по всичкїй свѣтъ: нъ на много мѣста претърпѣваше много гоненїа отъ Юдеи-тъ и азычници.

Римскїй Императоръ Константинъ Великїй, обращенъ камъ Христа, като мѣ са лви кръстно знаменїе на небо-то, даде миръ на Хрїстока-та църква, и самъ си са кръсти. Константинополь направи той Христїанска столицина на Самодръжавїе-то си.

Отъ Цареграда въ Кїе въ, отъ Грьціа въ Россїа, принесе Христїанство-то Велика-та Княгиня Ольга, а пакъ Великїй Князь Владимїръ утвърди го, и го направи господствѣще въкроисповѣданїе въ нея.

Слѣдъ Апостоли-тъ църква-та управлява са съ Свѡщено-то Писанїе и Апостолско-то Преданїе; а въ особены слѣчай, за обличенїе лъжебци-тъ и разрѣшенїе сзмѣнїа-та, събиратса Сьбори. Тїи биватъ Вселенски, сирѣчь, събранїа на Пастыре-тъ и учители-тъ въры отъ вси-тъ църкви въ вселенна-та, и Помѣстни, или частни отъ нѣкои особены църкви. Деветъ Помѣстни, и седамъ Вселенски оставихъ правила-та за ръководство на църкова-та.